

PREEK DOOR DE WEEK

De gemeente is een WIJ-ding

[Handelingen 2:42-47](#) (NBV)

*Geraakt &
Geroepen*

maandag 28 juni 2021

De gemeente is een WIJ-ding

Alleen samen ...

Het is mijn vurige verlangen dat God, die ons volharding en moed geeft, ervoor zal zorgen dat u één van hart en ziel Christus zult volgen. Dan kunt u, eensgezind en eenstemmig, de God en Vader van onze Here Jezus Christus loven en prijzen. ([Romeinen 15:5-6](#), Het Boek)

‘Alleen samen krijgen we corona onder controle’. We hebben dit zinnetje de afgelopen tijd vaak in beeld gezien. De kreet is in maart vorig jaar bedacht door een reclamebureau. In een tijd dat iedereen thuis zat, was er een grote behoefte aan saamhorigheid. Het reclamebureau bedacht: Thuis zitten voelt alleen, maar omdat we allemaal thuis zitten voelt dat ook als samen. Nu, ruim 15 maanden later, liggen de meeste maatregelen gelukkig achter ons. Ik kijk terug op hoe ik alle beperkingen ervaren heb. Voor mij was het een voortdurende strijd tussen het *alleen* en het *samen*. Natuurlijk deed ik mee met alle maatregelen, want ook ik wilde dat we dit virus onder controle kregen. Maar ik moet eerlijk zeggen dat ik met sommige maatregelen wel moeite had. Daar dacht ik dan net anders over. Dan moest mijn *alleen* even plaats maken voor het *samen*.

Het *samen* is ook belangrijk in de Bijbeltekst hierboven. In zijn brief aan de Romeinen spreekt Paulus het verlangen uit dat de gemeenteleden in Rome één van hart en ziel Christus zullen volgen. Dat doel verbindt de gemeenteleden met elkaar. In Rome maar ook in de Haarlemmermeer. Ik ben ervan overtuigd dat het volgen van Jezus samen veel beter gaat dan alleen.

De kerk gaat steeds meer open. Als huiskringen kunnen we elkaar weer voorzichtig ontmoeten. Na zolang ‘alleen’ moeten we misschien wel even wennen aan het ‘samen’. Oh ja, de ander is anders dan ik. Met Paulus mogen we vurig verlangen dat God ons laat zien dat we, nog steeds, één zijn. Dat trouw niet alleen een kenmerk van de eerste gemeente is, maar dat ook van onze gemeente mag zijn. In het woordenboek vond ik deze mooie omschrijving van trouw: *‘eigenschap dat je iemand of iets altijd steunt en hem of haar niet alleen laat’*. Dat is mijn vurige verlangen voor De Meerkerk, voor je huiskring en voor jou!

Om over na te denken

Heb je, nu het weer kan, al weer eens een zondagsdienst bijgewoond? Denk er anders eens over na.

Gebedssuggestie

U maakt ons één. U bracht ons te samen. Wij eren en aanbidden U.

De gemeente is een WIJ-ding

Dwaas

U staat me wel toe dat ik een beetje dwaas doe. Daar hebt u vast geen bezwaar tegen. Ik waak over u zoals God over u waakt. Ik heb u aan één man uitgehuwelijkt, aan Christus, en ik wil u als een kuise bruid aan Hem geven. Alleen vrees ik dat, zoals Eva door de slang op sluwe wijze bedrogen werd, uw gedachten worden weggelokt van de oprechte en zuivere toewijding aan Christus. U hebt er immers geen enkel bezwaar tegen dat iemand u een andere Jezus verkondigt dan wij hebben gedaan, of dat u een andere Geest of een ander evangelie ontvangt dan u ontvangen hebt.

Ik denk dat ik in geen enkel opzicht de mindere ben van die geweldige apostelen van u. Ook al ontbreekt het mij aan welsprekendheid, kennis bezit ik genoeg. Dat heb ik u meer dan eens op allerlei manieren bewezen. ([2 Korintiërs 11:1-6](#) NBV)

“Laat ik eens mal doen” – zo begint de grote apostel Paulus hoofdstuk 11 van 2 Korintiërs. We kennen hem als een serieuze man die - geroepen door Christus zelf - met grote ernst zijn werk deed. Waarom gaat zo iemand ‘een beetje dwaas doen’? Ik denk omdat hij met een cynische toon een paar gevoelige snaren wilde raken.

Kennelijk had Paulus redenen om te vrezen dat het niet goed zat met de volledig toewijding van christenen te Korinthe. Men was daar gaan luisteren naar iemand die ‘een andere Jezus’ verkondigde. Paulus maakt duidelijk dat hij weet namens Wie hij spreekt en dat men niet een loopje mag nemen met het Evangelie.

Iets verderop, in [vers 16 en 17](#), gaat hij verder met zijn ‘dwaze betoog’:

“Nogmaals, laat niemand denken dat ik een dwaas ben. Maar mocht u dat toch denken, accepteer me dan ook als een dwaas en sta me toe dat ook ik eens opschep over mezelf. Want wat ik nu ga zeggen komt niet van de Heer, het is de grootspraak van een dwaas.”

Ik denk dat de ontvangers van deze brief dit alles met het schaamrood op de kaken gelezen hebben. Paulus voelt zich gedwongen om zichzelf ‘even op de borst te kloppen’ – alleen om aan te tonen dat hij recht van spreken heeft. Zetten zijn woorden ons vandaag ook nog aan het denken?

Gebed

Meester, U bent de Weg, de Waarheid en het Leven. We willen door niemand op een dwaalspoor gebracht worden. Behoed ons.

De gemeente is een WIJ-ding

Wij zijn Wij!

Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde.

([Handelingen 2:46](#))

Onlangs kregen mijn vrouw en ik van onze twee dochters voor moeder- en vaderdag een mooi cadeau: een fietstocht van een dag - met hen! - rond de Braassemermeer. Met z'n vieren samen op pad, ervoer ik dat het een voorrecht is om met anderen echt 'wij' te zijn. Ondanks onze tekortkomingen en onhebbelikheden: niet aankomen!

Dit is natuurlijk zo'n beetje het kleinste voorbeeld dat je bedenken kunt en het kan gelukkig in allerlei verbanden, maar het kan uiteraard ook groter. Ik herinner me dat - ik was 15 - er in 1962 een nationale 23-uursactie op TV was ('Open het dorp') om geld bijeen te krijgen voor het bouwen van een woonwijk en zorginstelling voor mindervalide mensen. Nederland zat aan de buis gekluisterd en de hele dag kwamen volwassenen, bedrijven en kinderen hun bijdrage brengen, vaak met een ontroerend of blijmakend verhaal. Een voor die tijd ongekend aantal miljoenen guldens werd bijeengebracht. Het voelde als iets wat 'wij' hadden gedaan en het deed heel goed.

Inmiddels zijn we bijna 60 jaar verder en - voorzichtig gezegd - de samenleving lijkt minder 'wij' geworden. Aan wat of wie het ook ligt (misschien wel aan mij), jammer is het wel. Patrick noemde zondag als het belangrijkste kenmerk van de eerste christen-gemeente: trouw. Trouw die blijkt uit wat je doet. Alleen zèggen maakt geen trouw.

Toen ik over dat woord nadacht, kwamen als eerste (en onverwacht) Jonathan en David (o.a. [1 Samuël 18:1-5](#)) en Naömi en Ruth (boek Ruth) naar boven. Van Jonathan en David lezen we dat ze een sterk geloof in God gemeen hadden en ondanks moeilijkheden en wisselende omstandigheden, trouw aan God en elkaar bleven. En wat te denken van Ruth die haar schoonmoeder niet alleen weg liet gaan, maar zei: *"Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. Waar u sterft, zal ook ik sterven, en daar zal ik begraven worden. De Heer is mijn getuige: alleen de dood zal mij van u scheiden!"*

([Ruth 1:16-17](#))

Om over na te denken

Trouw is bijzonder kostbaar, maar komt ons, net als andere kostbare dingen, meestal niet aanwaaien. Er is werk aan de winkel en, meer nog, oog en oor voor elkaar. Zelfs nog meer voor de ander dan voor jezelf. Klinkt lastig, maar als iedereen de ander hoger acht... moet je eens kijken wat dat uitwerkt in je thuisomgeving, je buurt, je kerkelijke gemeente.

Denk eens na over trouw in al je 'omgevingen'. Hoe kun je voorkomen dat woorden die vertrouwen wekken, in de praktijk verzwakken?

Gebedssuggestie (n.a.v. Opwekking 542)

God van trouw, U verandert nooit. U bent mijn rots wanneer ik wankel, U richt mij op wanneer ik val.' Heer, help me ook in trouw steeds meer op U te lijken zodat anderen ook op mijn trouw kunnen rekenen.

donderdag 1 juli 2021

De gemeente is een WIJ-ding

Uitkijken naar een (emotioneel?) weerzien

Toen kon Jozef zich niet langer goed houden tegenover allen die daar bij hem waren. “Laat iedereen weggaan!” riep hij. Zo was er niemand bij toen Jozef zijn broers vertelde wie hij was. Hij barstte in tranen uit... ([Genesis 45:1-2](#))

We zijn al langer dan een jaar niet in de kerk geweest, zoals dat begin 2020 nog wel mogelijk was. Tenzij je een bruiloft of een begrafenis (hopelijk niet dat laatste) hebt bijgewoond, moesten we alles digitaal volgen. Als ik voor mezelf spreek, vond ik het moeilijker en moeilijker worden om verbonden te blijven met de gemeente, met elkaar, met Gods familie.

De tekst bovenaan deze bijdrage gaat over Jozef die herenigd werd met zijn broers. Zijn broers verkochten hem, Jozef kwam in Egypte terecht en werd uiteindelijk onderkoning (lees het hele verhaal van Jozef vanaf [Genesis 37](#)). Vanwege een hongersnood in het gebied waar de broers van Jozef woonden, trokken de broers naar Egypte omdat daar een grote voedselvoorraad graan was, dat ze bij Jozef moesten kopen. Na vele jaren, talloze gebeurtenissen en emotionele momenten zagen Jozef en zijn broers elkaar weer, maar de broers herkenden Jozef niet. Uiteindelijk (zo lezen we vanaf [Genesis 44](#)) onthulde Jozef zijn ware identiteit en werd het een emotioneel weerzien tussen Jozef en zijn broers. Jozef barstte in tranen uit...

De broers van Jozef waren vroeger jaloers op hem, verkochten hem, waardoor Jozef in Egypte vervelende dingen heeft meegemaakt. Jozef had alle reden om zijn broers weg te sturen zonder graan, of om boos te worden op ze. Echter, Jozef barstte in tranen uit. Wat een intense emotie.

Ik vind het bijzonder om te lezen dat er een waardevolle familieband was tussen Jozef en zijn broers, ondanks dat wat er gebeurd was. Jozef en zijn broers waren wellicht nog steeds op een speciale manier met elkaar verbonden. Misschien zorgde Gods aanwezigheid wel voor een innige verbondenheid tussen hen én met God.

Om over na te denken

Hoe zou het zijn als wij elkaar als familie, verbonden met God, weer zien? Zou het net als bij Jozef en zijn broers ook een emotioneel weerzien zijn als we weer met elkaar kerk kunnen zijn? Is de verbondenheid met elkaar, in de afwezigheid van fysieke bijeenkomsten, sterk genoeg geweest om vol vreugde te zijn als we weer als familie compleet zijn? Zou jij in tranen uitbarsten of anderszins ontroerd zijn als je je broeder of zuster weer in de kerk ziet? Of ervaar jij zo'n weerzien anders?

Gebedssuggestie

Vader God, laat ons verlangend zijn naar onze broeders en zusters, vurig biddend voor een prachtig weerzien.

vrijdag 2 juli 2021

De gemeente is een WIJ-ding

Wij zijn van Christus!

Broeders en zusters, in de naam van onze Heer Jezus Christus roep ik u op om allen eensgezind te zijn, om scheuringen te vermijden, om in uw denken en uw overtuiging volkomen één te zijn. ([1 Korintiërs 1:10](#))

Paulus draait er niet omheen als hij de christenen van Korinthe aanspreekt. Veel van wat er fout ging in die gemeente had te maken met verdeeldheid. Juist het tegenovergestelde van 'in uw denken en overtuiging volkomen één te zijn'. Wat een verantwoording en schone taak ligt er eigenlijk bij gemeenteleden. Want een gemeente die eensgezind is in het navolgen van Jezus kan niet alleen van binnenuit gezien worden gezien als een dankoffer aan God, maar kan ook een uitnodiging of aanleiding voor mensen zijn om je daarbij aan te sluiten, of er tenminste vragen over te stellen.

Paulus laat in zijn brief iets zien van de verdeeldheid in Korinthe: (...) *de een zegt: 'Ik ben van Paulus', een ander: 'Ik van Apollos', een derde: 'Ik van Kefas', en een vierde: 'Ik van Christus'. Is Christus dan verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd? Of is het in de naam van Paulus dat u bent gedoopt? ([1 Korintiërs 1:12-13](#))*

De mensen begrepen niet dat Paulus en Apollos geen concurrenten waren maar collega's. Paulus is heel duidelijk: *'Wat is Apollos eigenlijk? En wat is Paulus? Niet meer dan dienaren die u tot geloof hebben gebracht, beiden op de wijze die de Heer hun heeft geschonken. Ik heb geplant, Apollos heeft water gegeven, maar God heeft doen groeien. Het is niet belangrijk wie plant of wie begiet; alleen God is belangrijk, want Hij doet groeien.'* ([1 Korintiërs 3:5-7](#))

Een van de bekendste uitspraken van Paulus gaat over het niet anders willen meegeven dan 'Jezus Christus, en Die gekruisigd'. ([1 Korintiërs 2:2](#)) Niemand redt, niemand verlost, alleen Christus. Anderen kunnen wijzen op Hem, maar Hij alleen redt, Hij alleen verlost!

O, dat het in de kerk toch nooit mag gaan over de sprekers, de aankleding, de muziek, etc. Die zijn allemaal tot eer van God en opbouw van de gemeente, het Lichaam van Christus. Wij zijn van Christus, en van niemand anders.

Eén in Christus. Hoe belangrijk! Het is Jezus zelf die zei: *"Elk koninkrijk dat innerlijk verdeeld is wordt verwoest, en geen enkele stad of gemeenschap die innerlijk verdeeld is zal standhouden."* ([Matteüs 12:25](#))

Wat een verantwoordelijke taak voor eenieder van ons!

Om over na te denken

Wij zijn van Christus. Aan de ene kant een bekering tot Hem met alle daaraan verbonden consequenties, aan de andere kant trots en vreugde, blijdschap om te horen bij Hem die heelt en levend maakt! Zoals niets of niemand anders kan...

Gebed (n.a.v. [Deuteronomium 6:4](#))

Here God, U bent de enige God. Ik heb U lief, met heel mijn hart, mijn ziel en mijn kracht. Dank, Heer, voor alle mensen met wie ik mag optrekken, met U en tot U.

zaterdag 3 juli 2021

Afgelopen zondag sprak Patrick van der Laan in het slotdeel van de prekenreeks 'Het feest van de navolging'. Bijbellesing: [Handelingen 2:42-47](#) (NBV). Titel: De gemeente is een WIJ-ding.

'De gemeente is een WIJ-ding' heeft een dubbele betekenis. Het gaat om wat WIJ samen hebben, als familieband met de sterkste bloedband die er is: het bloed van Jezus.

Dat maakt dat het gaat om het collectief van een gemeente: WIJ, samen, vormen met elkaar het lichaam van Christus.

De andere betekenis is WIJDING, zegen, toewijding, heiliging. De eerste gemeente bestond uit mensen die toegewijd waren, trouw, ze hadden alles voor elkaar over. Ze vormden echt een familie met elkaar. In onze tijd van individualisering is dat minder vanzelfsprekend.

Patrick noemde Trouw als belangrijkste kenmerk van de eerste gemeente. Hun trouw aan de gemeente (in onderricht, het vormen van een gemeenschap, het breken van het brood en het zich wijden aan het gebed) maakte de gemeente enorm krachtig.

Trouw blijkt uit wat je DOET en niet uit wat je ZEGT...

Meerkerk2.0 is een WIJ-ding... samen optrekken, de kerkdeuren open, de koffie/thee klaar. 'Gewoon' er ZIJN. Het klinkt simpel, maar wat een krachtige gemeenschap zal dat gaan vormen. Toegewijd aan Christus en elkaar.

Wat sprak jou met name aan in de dienst van zondag?

Wat vind je van deze stelling: Uit je trouw blijkt hoeveel waarde je eraan hecht. Zie je dat ook bij jezelf terug binnen de gemeente?

Er samen zijn in Meerkerk2.0... Hoe zie jij jou daarin (misschien) functioneren?

Voor meer: zie de Preek door de Week+ van 27 juni 2021 op de website.

De **dienst van morgen, 4 juli**, is te zien en mee te beleven via de livestream op www.meerkerk.nl om 10:00 uur. Er is (beperkt) mogelijkheid om de **dienst in de kerkzaal** mee te maken. Daarvoor is **aanmelding via de site** nodig. Spreker: Joop Strietman. Titel: Ontmoetingen met Jezus, deel 1 - bevrijding van vooroordelen. Bijbel: [Johannes 1: 45 – 51](#).

GELOVEN BEGINT THUIS

De **jongeren van X-pact** zijn, net als **Meerkids** inclusief de **babies en de peuters, van harte welkom op de Bennebroekerweg!** Voor alle groepen is **aanmelden via de website** wel nodig.

NB. **Meerkids** is er ook voor **door de week**, je vindt het in de Weekinfo en via www.meerkids.nl

De programma's van de kinderen en jongeren van morgen:

Onder- Midden- en Bovenbouw: Ik kijk omhoog naar de bergen, [Psalm 121](#)

X-pact: Zegen; Summerparty

Tip: Praat met je kinderen na over de onderwerpen waar zij over hebben nagedacht.

Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

We zijn een gemeenschap van mensen die geraakt zijn door de liefde van Jezus Christus. We weten ons geroepen Hem samen te volgen en van Zijn liefde te getuigen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 10:00 uur.

Voor wie meer wil weten over het christelijk geloof organiseert De Meerkerk drie keer per jaar een Alpha Cursus. Kom je al een tijdje in de gemeente en wil je meer weten over De Meerkerk? Volg dan de Beta Cursus, ook die wordt drie maal per jaar gehouden. Voor meer informatie over de cursussen en je aanmelden, zie de website.

Correspondentie:

Postbus 699, 2130 AR Hoofddorp

IBAN NL07 ABNA 0456 1173 26 RSIN 802147306

Kerkelijk centrum:

Bennebroekerweg 515, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 562 65 63

Kantoor:

Bennebroekerweg 517, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 563 58 72

U kunt ook **corresponderen** via e-mail: info@meerkerk.nl

webadres: www.meerkerk.nl

Preek door de week en PddW+ dagelijks per e-mail ontvangen?

Via onze website kun je je eenvoudig aanmelden voor deze service. In deze digitale versie kun je ook direct doorklikken naar de behandelde bijbelgedeeltes, om deze (uitgebreider) in de Bijbel door te lezen.